

BRAK ZASTRZEŻEŃ
FORMALNO – PRAWNYCH

Marcin Zasadowski
Marcin Zasadowski
Radca Prawny – WA8876

**UCHWAŁA Nr 21/ V/2015
RADY MIEJSKIEJ SIERPCA
z dnia 14 stycznia 2015r.**

w sprawie skargi na Burmistrza Miasta Sierpca

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. 2013, poz. 267) po rozpoznaniu skargi Pana Andrzeja Skowrońskiego **Rada Miejska Sierpca uchwala, co następuje:**

§ 1

Skargę uznać za bezzasadną.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącą Rady Miejskiej do zawiadomienia Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Barbara Wierzbicka

Uzasadnienie

W związku z wniesioną w dniu 9 czerwca 2014 roku skargą Pana Andrzeja Skowrońskiego Rada Miejska podejmując uchwałę o jej bezzasadności wskazuje.

W dniu 9 lutego 2011 r. na VI sesji Rada Miejska podjęła stanowisko w sprawie wyrażenia zgody na zamianę części nieruchomości nr 33, stanowiącej własność Gminy Miasta Sierpc z częścią nieruchomości oznaczoną jako działka nr 34/2, stanowiącą własność Skarżącego. Zamiana nieruchomości miała nastąpić z uwzględnieniem dopłat wynikających z różnicy wartości zamiennych nieruchomości.

W związku z faktem, iż do dnia wniesienia skargi Skarżący nie uzyskał satysfakcjonującego go rozwiązania przytoczonego w treści przywołanego stanowiska, wniósł skargę na bezczynność działań organu odpowiedzialnego za nie wykonanie zobowiązania, które jego zdaniem z powyższego stanowiska wynika.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż nie jest wiadomym dla Rady Miejskiej na jakiej podstawie Skarżący uznał, iż organ stanowiący gminy wyraził zgodę na zamianę nieruchomości gruntowej stanowiącej własność Gminy Miasta Sierpca, a oznaczonej nr ewid. 33/3 na działki oznaczone nr 34/6 i 34/9, które przed podziałem stanowiły jego własność. O ile bowiem z treści uzasadnienia stanowisko Rady Miejskiej z dnia 9 lutego 2011 r. można wywnioskować, iż zamiana ma dotyczyć działek Skarżącego przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego pod drogi gminne (tj. działki nr 34/6 i 34/9 powstałej wskutek podziału działki 34/2), o tyle nie jest wiadomym na jakiej podstawie Skarżący stwierdza, iż Rada Miejska wyraziła zgodę przekazania w ramach odszkodowania nieruchomości zamiennej oznaczonej nr 33/3. Stanowisko organu stanowiącego gminy dotyczyło bowiem zamiany części nieruchomości działki nr 33, jednakże nie wskazywało o jaką konkretnie część działki chodzi. Należy bowiem wskazać, iż wskutek podziału działki nr 33 powstały nieruchomości gruntowe oznaczone nr ewidencyjnym 33/3, 33/5, 33/6 oraz działki przeznaczone pod drogi gminne nr 33/4 i 33/7. A zatem stanowisko Rady Miejskiej, nie wskazujące choćby precyzyjnie w opisie o jaką część działki nr 33 chodzi, nie mogło rodzić skutecznego zobowiązania wobec Burmistrza Miasta Sierpca do przekazania żądanej przez Skarżącego działki nr 33/3.

Zasadne jest zatem stwierdzenie, iż stanowisko organu stanowiącego było wyłącznie sposobem akceptacji dla tej formy odszkodowania w przypadku pozytywnych rokowań w tym przedmiocie pomiędzy organem wykonawczym a Skarżącym. Nie mniej jednak z omawianego stanowiska nie można wywnioskować, iż miało ono charakter zobowiązujący wobec Burmistrza Miasta Sierpca. Podjęcie decyzji w tym przedmiocie należy bowiem do wyłącznej kompetencji organu wykonawczego, zaś odmienne twierdzenie byłoby swoistym zaakceptowaniem możliwości wnoszenia przez Skarżącego jako właściciela nieruchomości wydzielonej w wyniku podziału pod drogę publiczną roszczenia o przyznanie nieruchomości zamiennej w trybie art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1997 r. o gospodarce nieruchomościami co byłoby wprost sprzeczne treścią tego przepisu. Potwierdzeniem tego stanu rzeczy jest również wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie II SA/GI 265/09.

Nie będąc zatem zobowiązany stanowiskiem Rady Miejskiej Burmistrz Miasta Sierpca podjął rokowania ze Skarżącym. W ich trakcie udzielał mu informacji zarówno pisemnie jako również w trakcie bezpośredniej rozmowy prowadzonej z pracownikami Urzędu Miejskiego. Jak wynika z akt sprawy Strony nie doszło do ostatecznego porozumienia w przedmiocie formy odszkodowania za działki oddane

pod drugi publiczne i w związku z powyższym Gmina Miasto Sierpc uznało, iż jedynym możliwym rozwiązaniem jest wypłata odszkodowania w formie pieniężnej. Takie stanowisko było uzasadnione obowiązującymi przepisami prawa, tj. art. 98 ust. 3 w zw. z art. 131 zw. ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Odnosnie podnoszonych przez Skarżącego zarzutów dotyczących bezczynności działania organu wykonawczego należy zauważyć, że w niniejszej sprawie była prowadzona korespondencja. Skarżący wielokrotnie w bezpośredniej rozmowie z pracownikami Urzędu Miejskiego w Sierpcu zapoznawał się z przedstawianymi w niniejszej sprawie wyjaśnieniami i informacjami. Powyższy zarzut jest zatem nieuzasadniony.

Mając zatem na uwadze powyższe okoliczności, Rada Miejska w Sierpcu uznaje niniejsza skargę za bezzasadną.

PRZEWODNICZĄCA
RADY MIEJSKIEJ

Barbara Wierzbicka